

4. Rozvíjať saleziánsku charizmu v 21. storočí

Niečo *prijat'* znamená *poznať, prehľbovať, dôverovať*. Saleziánsky spolupracovník má žiť svoju saleziánsku "cestu života", ktorú spoznal, prijal, ktorú miluje a má plnú dôveru, že je pre neho cestou posvätenia a spásy. Nestačí však len *prijat'* tento dar pre moje osobné dobro, salezián spolupracovník má šíriť "saleziánskeho ducha" v spoločnosti, zapájajúc do toho svoju myseľ, svoju silu, svoju predstavivosť, pre dobro všetkých, žijúc ako kresťan (slobodný alebo v manželstve; ako otec alebo matka), v práci i vo vzťahoch k ľuďom. Prinášať ovocie "saleziánskeho ducha" znamená nielen klásť si každý deň **túto otázku**: "Čo môžem dnes ako kresťan a ako salezián urobiť, aby som o niečo zlepšil môj život, moje pracovné prostredie, moju rodinu?", ale aj **denne nachádzať konkrétne odpovede**, ktoré dnes zasiahnu prostredie, v ktorom žijem podľa učenia dona Bosca.

Božie slovo (list Filipanom 4, 8-9)

Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, lásky hodné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné. Robte to, čo ste sa naučili, čo ste prijali, počuli a videli na mne. A Boh pokoja bude s vami.

- Napriek všetkým bolestiam a ťažkostiam sme povolaní hľadať veci pozitívne a na ne upriamovať pozornosť.
- Prví kresťania sa učili aj od sv. Pavla, my sa učíme aj od dona Bosca, iní sa môžu učiť od nás.

Charizmatická skúsenosť dona Bosca má svoju podstatu v záujme o jednotlivcov i o spoločnosť. K tomu je dôležité mať vitamín "O", totiž optimizmus (nádej a vyhliadky).

Don Bosco bol nepochybne svätcom činu, takže aj saleziáni spolupracovníci, ktorí majú účasť na charizmatickej skúsenosti sv. Jána Bosca, nemôžu byť "mužmi a ženami činu", plnými nadšenia, bez strachu z toho, že svojimi postojmi a činmi tak trochu vyrušia svoje okolie.

Byť saleziánskym spolupracovníkom neznamena len jednoduchú účasť na duchovných obnovách a pravidelných stretnutiach, náš štýl života sa nemôže bez patričných dôvodov zredukovať na „modlitbu“. Mali by sme mať aktívnu, konkrétnu a dynamickú lásku, ktorá má schopnosť inovácie, neuspokojí sa s tým, čo sa „vždy robilo“, neusadí sa vo zvyku a vyhýba sa každej forme priemernosti a pohodlia. So zanietením a kreativitou hľadáme to, čo je najpotrebnejšie a najúčinnnejšie, aby sme konkrétne odpovedali na očakávania sveta mladých ľudí a jednoduchých ľudí, ktorí žijú okolo nás." (porov. čl. 29 "Charta identity saleziánskej rodiny")¹.

Slovo Cirkvi

BENEDIKT XVI., MOTU PROPRIO, 2010 – RADA NOVEJ EVANJELIZÁCIE

Cirkev má povinnosť vždy a všade ohlasovať evanjelium Ježiša Krista. On, prvý a najvyšší evanjelizátor, v deň svojho nanebovstúpenia k Otcovi prikázal apoštolom: „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 19 – 20). Cirkev verná tomuto príkazu, odo dňa Turíc, keď prijala dar Ducha Svätého, nikdy neprestala ohlasovať celému svetu krásu evanjelia, ohlasujúc Ježiša Krista, pravého Boha a pravého človeka, toho istého

¹ Text inšpirovaný podľa Andrea Zapparoli laik ASC, Meeting Pesaro 2014

„včera i dnes a naveky“ (Hebr 13, 8) ... Toto poslanie nadobúda v dejinách vždy nové formy a spôsoby – vzhľadom na miesto, situáciu či historické okolnosti.

P. CHAVEZ, ČERPAME Z DUCHOVNEJ SKÚSENOSTI DONA BOSCA, ACG 417

Usilujme sa prehliť v poznaní **duchovnej skúsenosti dona Bosca**, aby sme objavili "mystického dona Bosca"; tak ho budeme môcť napodobňovať a prežívať náš duchovný život s charizmatickou identitou. Ak sa nám jeho duchovná skúsenosť nestane vlastnou, nenadobudneme našu saleziánsku duchovnú identitu. Len takto budeme učeníkmi a apoštolmi Pána Ježiša, ktorí budú mať dona Bosca za vzor a učiteľa duchovného života. Saleziánska spiritualita, re-interpretovaná a obohatená duchovnou skúsenosťou Cirkvi po koncile a reflexiou dnešnej duchovnej teológie, nám ponúka duchovnú cestu, ktorá vedie k svätosti. Budme hlboko presvedčení, že saleziánska spiritualita je pravá a úplná spiritualita, ktorá čerpá z dejín kresťanskej spirituality, najmä zo sv. Františka Saleského, má svoj zdroj v osobitosti a originalite skúsenosti dona Bosca a obohatená skúsenosťou Cirkvi dospela k dnešnej zrelej syntéze. (voľný preklad)

...

V každom období a kultúrnom kontexte je dôležité nájsť odpovede na tieto otázky:

- Čo dostal don Bosco z prostredia, v ktorom žil?
- Do akej miery bol ovplyvnený kontextom, rodinou i atmosférou Cirkvi svojej doby?
- Ako reagoval a čo nové dal svojmu času a prostrediu?
- Ktoré aspekty jeho svätosti sa nám dnes zdajú najzaujímavejšie?
- Ako by sme mohli dnešnými slovami vyjadriť donovu Boscovu interpretáciu evanjelia?

Tieto otázky nám môžu pomôcť k tomu, aby sme sa oslobodili od presvedčenia, že „všetko to, čo robil don Bosco je definitívne a vždy platné,“ ale aby sme sa učili od neho a zdôrazňovali tie jeho črty a postupy, ktoré sú vhodné pre spásu ľudí dnes.

Naša situácia

1. Rozvíjame saleziánsku charizmu alebo ju len prežívame?
2. Stíhame uvažovať nad životom dona Bosca? Rozprávame sa o tom medzi sebou?
3. Čítame evanjelium a pozeráme sa na udalosti v Cirkvi a vo svete očami saleziána?
4. Šírimo saleziánsku charizmu okolo seba? Osobne? Spoločne?

- Toto sme spoznali a hlbšie si uvedomili
- Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi